Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 21. decembra 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Smernica 2003/87/ES – Článok 11 ods. 3 – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Článok 3 písm. b) a článok 10 ods. 2 písm. a) – Podzariadenie spojené s referenčným produktom – Rozhodnutie 2013/448/EÚ – Platnosť – Zariadenie používajúce zásaditú kyslíkovú pec – Horúci kov – Vstup pochádzajúci z tretieho zariadenia – Odmietnutie prideliť emisné kvóty – Prípustnosť – Nepodanie žaloby o neplatnosť žalobkyňou vo veci samej“

Vo veci C-524/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Městského soudu v Praze (Česká republika) z 29. septembra 2020 a doručený Súdnemu dvoru 20. októbra 2020, ktorý súvisí s konaním:

Vítkovice Steel a. s.

proti

Ministerstvu životního prostředí,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda štvrtej komory C. Lycourgos (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu desiatej komory, sudcovia I. Jarukaitis a M. Ilešič,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Vítkovice Steel a.s., v zastúpení: O. Hájek, advokát,

– česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a O. Serdula, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: čeština.

– Európska komisia, v zastúpení: G. Wils, B. De Meester a P. Ondrůšek, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka jednak výkladu článku 2 ods. 1 a prílohy I k smernici 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 63) (ďalej len „smernica 2003/87“), a výkladu a platnosti jednak článku 10 ods. 8 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1) v spojení s prílohou I k tomuto rozhodnutiu, a jednak článku 1 ods. 1 a článku 1 ods. 2 tretieho pododseku rozhodnutia Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 240, 2013, s. 27).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Vítkovice Steel, a.s., a Ministerstvem životního prostředí (Česká republika) (ďalej len „ministerstvo“), ktorého predmetom je odmietnutie bezodplatného pridelenia emisných kvót tejto spoločnosti na obdobie rokov 2013 – 2020 na prevádzku oceliarne s názvom Oceláreň I a identifikačným kódom CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 v Českej republike (ďalej len „zariadenie dotknuté vo veci samej“).

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2003/87

3 Článok 2 tejto smernice s názvom „Rozsah pôsobnosti“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Táto smernica sa vzťahuje na emisie z činností uvedených v prílohe I a skleníkové plyny uvedené v prílohe II.“

4 Príloha I k tejto smernici obsahuje v stĺpci „Činnosti“ výrobu surového železa alebo ocele (z prvotných alebo druhotných surovín) vrátane kontinuálneho liatia, s kapacitou väčšou ako 2,5 tony za hodinu. Stĺpec „Skleníkové plyny“ uvedenej prílohy uvádza ako zodpovedajúci tejto činnosti oxid uhličitý (CO_2).

5 Článok 10a tejto smernice stanovuje:

„1. Do 31. decembra 2010 Komisia prijme plne harmonizované vykonávacie opatrenia pre celé Spoločenstvo na prideľovanie kvót uvedených v odsekoch 4, 5, 7 a 12 vrátane akýchkoľvek potrebných ustanovení na harmonizované uplatňovanie odseku 19.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

Opatreniami uvedenými v prvom pododseku sa v možnom rozsahu určia referenčné úrovne *ex ante* pre celé Spoločenstvo, aby sa zabezpečilo, že sa prideľovanie uskutoční spôsobom, ktorý nemotivuje k zvyšovaniu emisií, ale naopak motivuje k znižovaniu emisií skleníkových plynov a energeticky účinným technikám, pričom sa tam, kde sú k dispozícii príslušné zariadenia, zohľadnia najúčinnejšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinná kogenerácia, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO_2. …

Tieto referenčné úrovne sa pre každé odvetvie a pododvetvie v zásade vypočítavajú na základe produktov, a nie vstupov, čo umožní maximálne zníženie emisií skleníkových plynov a čo najväčšie úspory vďaka energetickej účinnosti v celom výrobnom procese v rámci príslušného odvetvia alebo pododvetvia.

…“

6 Článok 11 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Každý členský štát do 30. septembra 2011 uverejní a predloží Komisii zoznam zariadení na svojom území, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, ako aj každé bezodplatné pridelenie kvót každému zariadeniu na svojom území vypočítané podľa pravidiel uvedených v článku 10a ods. 1 a článku 10c.

2. Príslušné orgány každoročne do 28. februára určia množstvo kvót, ktoré sa majú v danom roku prideliť, vypočítané podľa článkov 10, 10a a 10c.

3. Členské štáty nesmú prideľovať bezodplatné kvóty podľa odseku 2 zariadeniam, ktorých zapísanie do zoznamu uvedeného v odseku 1 Komisia zamietla.“

Rozhodnutie 2011/278

7 Podľa článku 3 písm. b) rozhodnutia 2011/278 „podzariadenie spojené s referenčným produktom“ sú „vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie súvisiace s výrobou produktu, pre ktorý je v prílohe I stanovený referenčný produkt“.

8 Článok 10 ods. 1, 2 a 8 tohto rozhodnutia, nazvaný „Prideľovanie kvót na úrovni zariadení“, stanovuje:

„1. Členské štáty na základe údajov získaných v súlade s článkom 7 vypočítajú za každý rok množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených od roku 2013 každému existujúcemu zariadeniu na ich území v súlade s odsekmi 2 až 8.

2. Na účel tohto výpočtu členské štáty najprv určia predbežné ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót samostatne pre každé podzariadenie, a to takto:

a) v prípade každého podzariadenia spojeného s referenčným produktom zodpovedá predbežné ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na daný rok referenčnej úrovni tohto referenčného produktu podľa prílohy I, vynásobenej príslušnou historickou úrovňou činnosti v súvislosti s produktom;

…

8. Pri určovaní predbežného celkového ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených na každé zariadenie členské štáty zabezpečia, aby sa emisie nezapočítavali dvakrát a aby prídel nebol záporný. Najmä ak zariadenie dovezie medziprodukt, ktorý je podľa vymedzenia príslušných systémových hraníc uvedeného v prílohe I zahrnutý v referenčnom produkte, emisie sa pri určovaní predbežného celkového ročného množstva bezodplatne pridelených emisných kvót nezapočítajú dvakrát pre obe príslušné zariadenia.“

9 Príloha I toho istého rozhodnutia s názvom „Referenčné produkty“ stanovuje referenčnú úroveň pre určité taxatívne vymenované produkty, vrátane produktu „horúci kov“, ktorý je definovaný ako „tekuté železo nasýtené uhlíkom na ďalšie spracovanie“. Táto príloha okrem toho spresňuje postupy a emisie zahrnuté do referenčnej úrovne, ktoré v prípade referenčného produktu „horúci kov“ sú „všetky procesy priamo alebo nepriamo spojené s výrobnými jednotkami“, vrátane „zásaditá kyslíková pec“.

Rozhodnutie 2013/448

10 Odôvodnenie 14 rozhodnutia 2013/448 uvádza:

„Pokiaľ ide o návrh Českej republiky uplatňovať referenčnú úroveň pre horúci kov vo [vnútroštátnych vykonávacích opatreniach (VVO)],… Komisia poznamenáva, že pri pridelení kvót zariadeniu uvedenému v bode C s identifikačným kódom CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 sa berú do úvahy procesy, na ktoré sa vzťahujú systémové hranice referenčnej úrovne pre horúci kov. Toto zariadenie však horúci kov nevyrába, ale ho dováža. Keďže v zariadení s identifikačným kódom CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 sa nevyrába horúci kov, a teda neexistuje zodpovedajúce podzariadenie spojené s referenčným produktom, ktoré by umožňovalo, aby sa pridelenie kvót určilo v súlade s článkom 10 rozhodnutia 2011/278/EÚ, navrhované pridelenie kvót nie je v súlade s pravidlami prideľovania a mohlo by zapríčiniť dvojité započítanie. Komisia preto namieta proti prideleniu kvót zariadeniam uvedeným v bode C prílohy I k tomuto rozhodnutiu.“

11 Článok 1 ods. 1 a článok 1 ods. 2 tretí pododsek tohto rozhodnutia stanovuje:

„1. Zápis zariadení uvedených v prílohe I k tomuto rozhodnutiu, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, do zoznamov predložených Komisii podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87/ES a zodpovedajúce predbežné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených týmto zariadeniam sa zamieta.

2. …

Ak by členský štát zmenil predbežné celkové ročné množstvá emisných kvót bezodplatne pridelených zariadeniam na jeho území zahrnutým do zoznamov uvedených v odseku 1

a uvedeným v bode C prílohy I k tomuto rozhodnutiu ešte predtým, než by v súlade s článkom 10 ods. 9 rozhodnutia 2011/278/EÚ určil konečné celkové ročné množstvo na každý rok v období rokov 2013 až 2020 do takej miery, že zmena by znamenala zosúladenie prídelu s článkom 10 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2011/278/EÚ a vylúčenie akéhokoľvek prídelu na procesy, na ktoré sa vzťahujú systémové hranice referenčnej úrovne pre horúci kov v zmysle prílohy I k rozhodnutiu 2011/278/EÚ, pre zariadenie, ktoré nevyrába horúci kov, ale ho dováža, ktorý by viedol k dvojitému započítaniu, nevznesú sa nijaké námietky.“

České právo

12 § 2 písm. a) zákona č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů z 24. októbra 2012 (ďalej len „zákon č. 383/2012“) stanovuje:

„Na účely tohto zákona sa rozumie zariadením stacionárna technická jednotka, v ktorej sa vykonáva jedna alebo viacero činností uvedených v prílohe č. 1 k tomuto zákonu alebo priamo súvisiacich činností, ktoré sú technicky spojené s činnosťami vykonávanými na danom mieste a ktoré môžu mať vplyv na emisie; za zariadenie sa nepovažujú stacionárne technické jednotky používané na výskum, vývoj a skúšanie nových výrobkov a postupov.“

13 Podľa § 10 ods. 1 prvej vety tohto zákona ministerstvo pridelí na žiadosť prevádzkovateľa zariadenia bezplatné povolenky na jednotlivé roky obchodovacieho obdobia od 1. januára 2013 do 31. decembra 2020 podľa pravidiel stanovených priamo uplatniteľným predpisom Európskej únie.

14 Príloha č. 1 uvedeného zákona obsahuje v kolónke „činnosti“ výrobu surového železa alebo ocele z prvotných alebo druhotných surovín, vrátane kontinuálneho odlievania, s kapacitou viac ako 2,5 tony za hodinu. V rovnakom riadku je uvedený v stĺpci „skleníkové plyny“ oxid uhličitý (CO_2).

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

15 Do 30. novembra 2015 Vítkovice Steel prevádzkovala na území Českej republiky zariadenie dotknuté vo veci samej, v ktorom sa používala zásaditá kyslíková pec. Horúci kov (tekuté železo nasýtené uhlíkom), ktorý sa používa ako vstup do tohto medziprocesu výroby ocele, pochádzal zo susedného zariadenia prevádzkovaného spoločnosťou ArcelorMittal Ostrava a. s.

16 V roku 2013 Vítkovice Steel požiadala české orgány o bezodplatné pridelenie kvót na obdobie rokov 2013 – 2020 pre zariadenie dotknuté vo veci samej, pričom sa odvolávala na použitie zásaditej kyslíkovej pece, keďže tento postup je uvedený v prílohe I k rozhodnutiu 2011/278.

17 Ministerstvo zahrnulo toto zariadenie do návrhu zoznamu zariadení oprávnených na bezodplatné kvóty predloženého Komisii v súlade s článkom 11 ods. 1 smernice 2003/87.

18 Vyložil rozhodnutie 2011/278 v tom zmysle, že bezodplatné emisné kvóty možno prideliť zariadeniu dotknutému vo veci samej, pokiaľ bude odstránené akékoľvek riziko dvojitého započítania s emisiami pochádzajúcimi zo zariadenia spoločnosti ArcelorMittal Ostrava.

19 Ministerstvo preto hľadalo vzorec umožňujúci bezodplatne prideliť spoločnostiam Vítkovice Steel a ArcelorMittal Ostrava kvóty, ktorý by reflektoval emisie ich zariadení, pričom by sa zabránilo ich dvojitému započítaniu alebo dvojitému prideleniu kvót spojených s produktom „horúci kov“. Po dohode týchto spoločností o takomto vzorci rozdelenia o tom ministerstvo informovalo Komisiu.

20 V liste zo 16. júla 2013 Komisia zopakovala, že kvóty nie je možné rozdeliť medzi spoločnosti Vítkovice Steel a ArcelorMittal Ostrava. Spresnila, že hoci článok 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278 vyžaduje, aby členský štát zabránil dvojitému prideleniu kvót, toto ustanovenie neumožňuje rozdeliť kvóty medzi dvoch prevádzkovateľov odlišných zariadení.

21 Komisia 5. septembra 2013 prijala rozhodnutie 2013/448. V článku 1 ods. 1 tohto rozhodnutia v spojení s jeho bodom C prílohy I Komisia zamietla zápis zariadenia, o ktoré ide vo veci samej, do zoznamu zariadení, ktorým boli bezodplatne pridelené kvóty. V odôvodnení 14 tohto rozhodnutia Komisia uviedla, že toto zariadenie „horúci kov nevyrába, ale ho dováža“ a „keďže sa nevyrába horúci kov, a teda neexistuje zodpovedajúce podzariadenie spojené s referenčným produktom, ktoré by umožňovalo, aby sa pridelenie kvót určilo v súlade s článkom 10 rozhodnutia 2011/278/EÚ, navrhované pridelenie kvót nie je v súlade s pravidlami prideľovania a mohlo by zapríčiniť dvojité započítanie.“

22 Hoci ministerstvo s výkladom Komisie nesúhlasilo, v liste zo 16. októbra 2013 uviedlo, že oznámi predbežné pridelenie všetkých kvót len pre zariadenie spoločnosti ArcelorMittal Ostrava.

23 Rozhodnutím z 23. júla 2014 ministerstvo nepridelilo bezodplatné kvóty pre zariadenie dotknuté vo veci samej na obdobie rokov 2013 – 2020. Vítkovice Steel podala proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť, ktorú ministr životního prostředí (ďalej len „minister“) 12. novembra 2014 zamietol.

24 Žaloba, ktorú Vítkovice Steel podala proti tomuto zamietnutiu, bola v prvostupňovom konaní zamietnutá rozsudkom Městského soudu v Praze z 9. februára 2017. Rozsudkom z 23. februára 2018 Nejvyšší správní soud zrušil tento rozsudok pre nedostatok odôvodnenia a vrátil vec prvostupňovému súdu po tom, čo konštatoval, že nemožno jednoznačne dospieť k záveru, že rozhodnutie 2013/448 nesporne uviedlo, že zariadeniu dotknutému vo veci samej neprislúcha žiadna kvóta z dôvodu, že nevyrába horúci kov. Rozsudkom zo 4. apríla 2018 Městský soud v Praze zrušil napadnuté rozhodnutie ministra a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

25 V dôsledku toho minister zrušil 28. júna 2018 rozhodnutie ministerstva z 23. júla 2014. Ministerstvo následne rozhodnutím z 13. augusta 2018 pridelilo spoločnosti Vítkovice Steel na roky 2013 až 2020 presne rovnaký počet bezplatných kvót, ako jej pridelilo v pôvodnom rozhodnutí z 23. júla 2014. Sťažnosť, ktorú proti tomuto rozhodnutiu Vítkovice Steel podala, bola rozhodnutím ministra z 31. decembra 2018 zamietnutá. V tomto rozhodnutí minister dospel k záveru, že nemôže rozhodnúť o bezplatnom pridelení kvót pre zariadenie dotknuté vo veci samej, lebo s tým na základe článku 11 ods. 3 smernice 2003/87 Komisia vo svojom rozhodnutí 2013/448 nesúhlasila. Minister tiež zdôraznil, že Vítkovice Steel toto zariadenie od roku 2015 neprevádzkuje a odvtedy teda nemá nárok na žiadne kvóty pre toto zariadenie.

26 Vítkovice Steel podala na vnútroštátny súd odvolanie proti rozhodnutiu ministra z 31. decembra 2018. V podstate tvrdí, že ministerstvo porušilo predchádzajúce rozhodnutia správnych súdov, z ktorých vyplýva, že ministerstvo nesprávne vyložilo rozhodnutie 2013/448 a že bolo možné spätne prideliť kvóty zariadeniu dotknutému vo veci samej, hoci toto zariadenie už nie je v prevádzke.

27 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či článok 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278 v spojení s prílohou I k tomuto rozhodnutiu vyžaduje bezodplatné pridelenie emisných kvót na obdobie rokov 2013 – 2020 zariadeniu dotknutému vo veci samej, pod podmienkou, že sa zabezpečí, že nedochádza k dvojitému započítaniu emisií ani k dvojitému prideleniu kvót určených pre produkt „horúci kov“.

28 V tejto súvislosti tento súd zastáva názor, že relevantné ustanovenia rozhodnutia 2011/278 sa majú vykladať v tom zmysle, že bezodplatné kvóty mali byť pridelené zariadeniu spoločnosti Vítkovice Steel podľa článku 10a ods. 1 a 5 smernice 2003/87.

29 Uvedený súd v prvom rade zdôrazňuje, že zariadenie dotknuté vo veci samej spĺňalo podmienky článku 2 ods. 1 smernice 2003/87, a teda patrilo do systému obchodovania s kvótami. Na jednej strane je totiž nesporné, že toto zariadenie, v ktorom sa používal proces „zásaditá kyslíková pec“ vykonávalo vo všeobecnosti činnosť, na ktorú sa uplatňuje táto smernica, a na druhej strane, že takýto proces vytvára emisie CO_2. Z rozhodnutia 2013/448 okrem toho vyplýva, že aj keď Komisia potvrdila, že proces „zásaditá kyslíková pec“ produkuje menej emisií ako proces výroby horúceho kovu, táto inštitúcia nepoprela, že určité emisie stále vznikajú pri prvom z týchto procesov. Ak by teda nebola pridelená žiadna bezodplatná kvóta v rozpore so smernicou 2003/87 zariadeniu, ktoré má patriť do systému obchodovania s kvótami, došlo by k popretiu hospodárskej logiky, na ktorej je tento systém založený.

30 Vnútroštátny súd v druhom rade pripomína, že zo znenia odôvodnenia 14 rozhodnutia 2013/448 vyplýva, že Komisia nesúhlasila s tým, aby zariadenie dotknuté vo veci samej získalo bezodplatné kvóty z dôvodu, že toto zariadenie „horúci kov nevyrába, ale ho dováža“.

31 Takéto konštatovanie však zbavuje významu tú časť prílohy I k rozhodnutiu 2011/278, do ktorej Komisia zahrnula na účely bezodplatného prideľovania emisných kvót pod produkt „horúci kov“ aj postup „zásaditá kyslíková pec“, v ktorom je horúci kov vstupom. Znenie rozhodnutia 2011/278 tak vyvolalo u dotknutých hospodárskych subjektov legitímnu dôveru, že bezodplatné kvóty budú pridelené zariadeniam, ktoré používajú zásaditú kyslíkovú pec. Vnútroštátny súd sa navyše domnieva, že riešenie prijaté Komisiou v uvedenom rozhodnutí je v súlade s cieľom smernice 2003/87.

32 V treťom rade vzhľadom na znenie článku 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278 vnútroštátny súd uvádza, že nerozumie dôvodom, pre ktoré Komisia odmietla rozdeliť emisné kvóty spojené s horúcim kovom medzi zariadenie, v ktorom sa vyrába, a zariadenie, v ktorom sa používa, a to v pomere k emisiám CO_2 vyprodukovaným činnosťami každého z týchto zariadení.

33 V tejto súvislosti riešenie, ktoré navrhuje Komisia, spočívajúce v pridelení všetkých bezodplatných emisných kvót spoločnosti ArcelorMittal Ostrava, pričom táto spoločnosť by ich následne mohla bezodplatne previesť na Vítkovice Steel na základe súkromnoprávnej dohody, nie je uspokojivé. Takýto prístup nezohľadňuje skutočnosť, že Vítkovice Steel má subjektívne právo na bezodplatné pridelenie kvót.

34 Podľa názoru vnútroštátneho súdu je teda stanovisko Komisie v rozpore s hospodárskou logikou systému obchodovania s kvótami, pretože neoprávnene zbavuje prevádzkovateľa zariadenia, v ktorom sa uskutočňuje proces patriaci do systému kvót, možnosti bezodplatne získať kvóty, na ktoré má nárok, a prípadne s nimi obchodovať.

35 Okrem toho by riešenie navrhované Komisiou v rozsahu, v akom spočíva na súkromnoprávnej dohode medzi oboma dotknutými spoločnosťami, mohlo spôsobiť závažné narušenie hospodárskej súťaže, čím by bol porušený cieľ rozhodnutia 2011/278.

36 V prípade zápornej odpovede na prvú otázku sa vnútroštátny súd svojou druhou otázkou pýta, či je článok 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278 v spojení s prílohou I k tomuto rozhodnutiu neplatný v rozsahu, v akom sa uplatňuje na produkt „horúci kov“. Domnieva sa, že toto rozhodnutie by malo byť vyhlásené za neplatné z dôvodu porušenia smernice 2003/87, ako aj pre vnútorný rozpor.

37 V prípade kladnej odpovede na druhú otázku sa vnútroštátny súd domnieva, že v odpovedi na tretiu otázku treba konštatovať, že rozhodnutie 2013/448 je tiež neplatné v rozsahu, v akom Komisia zamietla návrh Českej republiky prideliť spoločnosti Vítkovice Steel bezodplatne kvóty pre zariadenie dotknuté vo veci samej.

38 Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, treba preskúmať štvrtú položenú otázku s cieľom určiť, či rozhodnutie 2013/448 možno vykladať v tom zmysle, že umožňuje Českej republike opätovne požiadať o povolenie bezodplatného pridelenia kvót v prospech spoločnosti Vítkovice Steel pre zariadenie dotknuté vo veci samej, pokiaľ možno zaručiť, že to nebude viesť k dvojitému započítaniu emisií ani k dvojitému prideleniu kvót.

39 V prípade zápornej odpovede na túto štvrtú otázku sa vnútroštátny súd domnieva, že v rámci piatej otázky by bolo vhodné preskúmať platnosť rozhodnutia 2013/448 v rozsahu, v akom sa týka zariadenia dotknutého vo veci samej.

40 Napokon v prípade kladnej odpovede na tretiu, štvrtú alebo piatu otázku, z čoho by vyplývalo, že právo Únie vyžaduje pridelenie kvót zariadeniu dotknutému vo veci samej, by bolo potrebné odpovedať na šiestu otázku s cieľom určiť, ako má vnútroštátny orgán postupovať v súlade s právom Únie, ak dotknuté zariadenie už nie je v prevádzke, a okrem toho obdobie, na ktoré sa kvóty majú prideliť, skončilo.

41 Za týchto okolností Městský soud v Praze rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Vyžaduje článok 10 ods. 8 rozhodnutia [2011/278] v spojení s prílohou I k tomuto rozhodnutiu bezodplatné pridelenie emisných kvót na obdobie rokov 2013 – 2020 zariadeniu, v ktorom prebieha proces zásaditá kyslíková pec, ktorého vstupom je tekuté železo nasýtené uhlíkom dovezené od odlišného prevádzkovateľa, ak je súčasne zaistené, že nedôjde k dvojitému započítaniu ani dvojitému prideleniu kvót určených pre produkt ‚horúci kov‘?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, je článok 10 ods. 8 rozhodnutia [2011/278] v spojení s prílohou I k tomuto rozhodnutiu neplatný vo vzťahu k produktu ‚horúci kov‘, a to pre rozpor s článkom 2 ods. 1 smernice [2003/87] v spojení s prílohou I k tejto smernici, prípadne pre nezrozumiteľnosť?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, je neplatný tiež článok 1 ods. 1 rozhodnutia [2013/448] vo vzťahu k [zariadeniu dotknutému vo veci samej], a to z dôvodu zániku právneho základu?

4. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má sa článok 1 ods. 1 a článok 1 ods. 2 tretí pododsek rozhodnutia [2013/448] v rozsahu, v akom sa týka [zariadenia dotknutého vo veci samej], vykladať v tom zmysle, že umožňuje pridelenie emisných kvót určených pre produkt ‚horúci kov‘ tomuto zariadeniu na základe novej žiadosti Českej republiky, ak bude vylúčené dvojité započítanie a dvojité pridelenie emisných kvót?

5. V prípade zápornej odpovede na štvrtú otázku, je článok 1 ods. 1 rozhodnutia [2013/448] vo vzťahu k [zariadeniu dotknutému vo veci samej] neplatný pre rozpor s článkom 10 ods. 8 rozhodnutia [2011/278] v spojení s prílohou I k tomuto rozhodnutiu?

6. V prípade kladnej odpovede na tretiu, štvrtú alebo piatu otázku, ako má podľa práva Únie postupovať orgán členského štátu, ktorý prevádzkovateľovi zariadenia, v ktorom prebieha proces zásaditá kyslíková pec, v rozpore s právom Únie nepridelil bezodplatné emisné kvóty, ak dané zariadenie už nie je v prevádzke, a obdobie, pre ktoré boli kvóty prideľované, už skončilo?“

O prejudiciálnych otázkach

O štvrtej otázke

42 Svojou štvrtou otázkou, ktorú treba preskúmať ako prvú, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 ods. 1 a článok 1 ods. 2 tretí pododsek rozhodnutia 2013/448 vykladať v tom zmysle, že umožňuje prideliť zariadeniu dotknutému vo veci samej, bezodplatné emisné kvóty určené pre referenčný produkt „horúci kov“ na základe novej žiadosti Českej republiky, ak bude vylúčené dvojité započítanie kvót a dvojité pridelenie kvót.

43 V tejto súvislosti je potrebné najskôr pripomenúť, že podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87 mali členské štáty predložiť Komisii do 30. septembra 2011 zoznam zariadení patriacich do pôsobnosti tejto smernice a nachádzajúcich sa na ich území, ako aj každé bezodplatné pridelenie kvót každému zariadeniu na svojom území vypočítané podľa pravidiel uvedených v článku 10a ods. 1 a článku 10c uvedenej smernice. Ďalej v súlade s článkom 11 ods. 2 uvedenej smernice príslušné orgány každoročne do 28. februára určia množstvo kvót, ktoré sa majú v danom roku prideliť, vypočítané podľa článkov 10, 10a a 10c tej istej smernice.

44 Napokon podľa článku 11 ods. 3 smernice 2003/87 členské štáty nesmú prideľovať bezodplatné kvóty podľa odseku 2 zariadeniam, ktorých zapísanie do zoznamu uvedeného v odseku 1 Komisia zamietla.

45 Komisia prijala 5. septembra 2013 rozhodnutie 2013/448 podľa článku 11 ods. 3 smernice 2003/87. Ako vyplýva z článku 1 ods. 1 a bodu C prílohy I k tomuto rozhodnutiu, Komisia zamietla zápis zariadenia dotknutého vo veci samej do zoznamu zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87 a zodpovedajúce predbežné celkové ročné množstvá emisných kvót bezplatne pridelených tomuto zariadeniu.

46 Podľa odôvodnenia 14 uvedeného rozhodnutia Komisia konštatovala, že zariadenie dotknuté vo veci samej nevyrába horúci kov, ale ho dováža. Táto inštitúcia v tom istom odôvodnení spresnila, že keďže v tomto zariadení sa nevyrába horúci kov, a teda neexistuje zodpovedajúce podzariadenie spojené s referenčným produktom, ktoré by umožňovalo, aby sa pridelenie kvót určilo v súlade s článkom 10 rozhodnutia 2011/278, navrhované pridelenie kvót pre uvedené zariadenie nie je v súlade s pravidlami prideľovania a mohlo by zapríčiniť dvojité započítanie.

47 Z článku 1 ods. 1 a bodu C prílohy I k rozhodnutiu 2013/448 v spojení s článkom 11 ods. 3 smernice 2003/87 tak vyplýva, že Českej republike sa zakazuje bezodplatne prideliť emisné kvóty zariadeniu dotknutému vo veci samej na základe referenčného produktu horúci kov.

48 Je pravda, že Komisia v článku 1 ods. 2 treťom pododseku rozhodnutia 2013/448 spresnila, že nevznesie námietku, „ak by členský štát zmenil predbežné celkové ročné množstvá emisných kvót bezodplatne pridelených zariadeniam na jeho území zahrnutým do zoznamov uvedených v odseku 1 [článku 1] a uvedeným v bode C prílohy I k tomuto rozhodnutiu ešte predtým, než by… určil konečné celkové ročné množstvo na každý rok v období rokov 2013 – 2020 do takej miery, že zmena by znamenala zosúladenie prídelu s článkom 10 ods. 2 písm. a) rozhodnutia [2011/278] a vylúčenie akéhokoľvek prídelu na procesy, na ktoré sa vzťahujú systémové hranice referenčnej úrovne pre horúci kov v zmysle prílohy I k uvedenému rozhodnutiu, pre zariadenie, ktoré nevyrába horúci kov, ale ho dováža, ktorý by viedol k dvojitému započítaniu“.

49 Vítkovice Steel sa v podstate domnieva, že z článku 1 ods. 2 tretieho pododseku rozhodnutia 2013/448, a najmä z časti vety „čo by malo za následok dvojité započítanie“, vyplýva, že jej môžu byť pridelené bezodplatné emisné kvóty z dôvodu využívania horúceho kovu v zariadení dotknutom vo veci samej, pokiaľ sa zabráni dvojitému započítaniu emisií. Emisie CO_2 pre tento produkt a jeho používanie v procese zásaditá kyslíková pec by mali byť na tento účel rozdelené medzi jej zariadenie a zariadenie spoločnosti ArcelorMittal Ostrava, ktorá tiež na účely výroby ocele najprv sama vyrába horúci kov s použitím vysokých pecí a následne tento horúci kov používa v zásaditej kyslíkovej peci.

50 Tento výklad rozhodnutia 2013/448 však nemožno prijať.

51 Článok 10 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2011/278 totiž stanovuje pravidlá výpočtu predbežného ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených na každé „podzariadenie spojené s referenčným produktom“, pričom tento pojem je definovaný v článku 3 písm. b) tohto rozhodnutia ako „vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie súvisiace s výrobou produktu, pre ktorý je v prílohe I [k tomuto rozhodnutiu] stanovený referenčný produkt“. V súlade s článkom 10 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2011/278 v spojení s článkom 3 písm. b) tohto rozhodnutia teda nemôže dôjsť k bezodplatnému prideleniu emisných kvót podzariadeniu na základe referenčného produktu, ak toto podzariadenie nevyrába predmetný produkt.

52 Keďže v prejednávanej veci zariadenie dotknuté vo veci samej nevyrába horúci kov, nemá nárok na bezodplatné emisné kvóty spojené s referenčným produktom horúci kov.

53 Takto teda treba chápať informáciu uvedenú v článku 1 ods. 2 treťom pododseku rozhodnutia 2013/448, podľa ktorej Komisia súhlasí s tým, že dotknutý členský štát zmení predbežné celkové ročné množstvá emisných kvót bezodplatne pridelených zariadeniam, akým je zariadenie dotknuté vo veci samej, ktoré sú vymenované v bode C prílohy I k tomuto rozhodnutiu, za predpokladu, že v dôsledku tejto zmeny bude navrhované pridelenie uvedené do súladu s ustanoveniami článku 10 ods. 2 písm. a) uvedeného rozhodnutia.

54 Tento výklad navyše potvrdzuje aj výslovná formulácia nachádzajúca sa v tomto článku 1 ods. 2 treťom pododseku rozhodnutia 2013/448, podľa ktorej zmena množstva bezodplatne pridelených emisných kvót zo strany dotknutého členského štátu by mala spočívať vo „vylúčení akéhokoľvek prídelu na procesy, na ktoré sa vzťahujú systémové hranice referenčnej úrovne pre horúci kov v zmysle prílohy I k [rozhodnutiu 2011/278], pre zariadenie, ktoré nevyrába horúci kov, ale ho dováža, ktorý by viedol k dvojitému započítaniu“.

55 Pokiaľ ide o poslednú časť vety týkajúcu sa dvojitého započítania, stačí uviesť, že predstavuje dodatočný prvok odôvodnenia na účely odôvodnenia vylúčenia bezodplatného pridelenia kvót stanoveného vo vete, ktorej je súčasťou. V každom prípade túto časť vety nemožno chápať tak, že

umožňuje takéto pridelenie len pod podmienkou, že bude zaručené, že nebude viesť k dvojitému započítaniu emisií ani k dvojitému prideleniu kvót. Takýto výklad článku 1 ods. 2 tretieho pododseku rozhodnutia 2013/448 by bol totiž zjavne v rozpore s jednoznačným znením tohto ustanovenia a ako vyplýva z bodu 51 tohto rozsudku, bol by v rozpore s článkom 10 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2011/278.

56 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že na štvrtú otázku treba odpovedať tak, že článok 1 ods. 1 a článok 1 ods. 2 tretí pododsek rozhodnutia 2013/448 sa majú vykladať v tom zmysle, že neumožňujú prideliť zariadeniu dotknutému vo veci samej bezodplatné kvóty na základe referenčného produktu „horúci kov“ na základe novej žiadosti Českej republiky, hoci dvojité započítanie emisií a dvojité pridelenie kvót sú vylúčené.

O tretej a piatej otázke

57 Svojou treťou a piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta na platnosť rozhodnutia 2013/448.

58 Opierajúc sa o judikatúru rozsudkov z 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), ako aj z 25. júla 2018, Georgsmarienhütte a i. (C-135/16, EU:C:2018:582), česká vláda tvrdí, že tieto otázky sú neprípustné, pretože Vítkovice Steel mala možnosť podať žalobu o neplatnosť rozhodnutia 2013/448 na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Keďže táto spoločnosť túto možnosť nevyužila, konečnú povahu rozhodnutia 2013/448 nemožno spochybniť v rámci sporu vo veci samej.

59 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pri možnosti právneho subjektu dovolávať sa v rámci žaloby podanej na vnútroštátnom súde neplatnosti ustanovení obsiahnutých v akte Únie, ktorý je podkladom na prijatie vnútroštátneho rozhodnutia vzťahujúceho sa na daný subjekt, sa predpokladá, že buď podal v stanovenej lehote aj žalobu o neplatnosť tohto aktu Únie podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, alebo tak neurobil, lebo nepochybne nemá právo podať takúto žalobu (rozsudok z 25. júla 2018, Georgsmarienhütte a i., C-135/16, EU:C:2018:582, bod 17, ako aj citovaná judikatúra).

60 V prejednávanej veci, hoci vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvádza, že tretia a piata otázka sú položené na základe jeho vlastnej úvahy a nejde len o prebratie argumentácie spoločnosti Vítkovice Steel, tento súd spresňuje, že spor vo veci samej sa týka predovšetkým platnosti rozhodnutia 2013/448. Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, okrem toho vyplýva, že Vítkovice Steel v rámci tohto sporu požiadala vnútroštátny súd, aby položil Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky týkajúce sa platnosti rozhodnutia 2013/448. Treba teda preskúmať, či táto spoločnosť mala bez akýchkoľvek pochýb aktívnu legitimáciu na podanie žaloby o neplatnosť tohto rozhodnutia na Všeobecnom súde na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

61 V tejto súvislosti z posledného uvedeného ustanovenia vyplýva, že fyzická alebo právnická osoba môže podať žalobu proti aktu práva Únie len vtedy, ak je táto osoba adresátom tohto aktu alebo ak sa jej tento akt priamo a osobne týka.

62 V prejednávanej veci z článku 5 rozhodnutia 2013/448 vyplýva, že jeho adresátmi sú členské štáty. Je preto potrebné preskúmať, či Vítkovice Steel je priamo a osobne dotknutá týmto rozhodnutím.

63 Na jednej strane, pokiaľ ide o priamu dotknutosť spoločnosti Vítkovice Steel, treba uviesť, že vzhľadom na zákaz uvedený v článku 11 ods. 3 smernice 2003/87, a ako vyplýva aj z analýzy štvrtej otázky, české orgány boli povinné bez toho, aby disponovali akoukoľvek mierou voľnej úvahy, odmietnuť prideliť spoločnosti Vítkovice Steel pre zariadenie dotknuté vo veci samej, bezodplatné emisné kvóty pre referenčný produkt „horúci kov“, keďže Komisia takéto pridelenie kvót zamietla rozhodnutím 2013/448. Vítkovice Steel sa preto musí považovať za priamo dotknutú týmto rozhodnutím (pozri analogicky rozsudok z 25. júla 2018, Georgsmarienhütte a i., C-135/16, EU:C:2018:582, body 29 a 30, ako aj citovanú judikatúru).

64 Na druhej strane, pokiaľ ide o individuálnu situáciu tejto spoločnosti, z článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2013/448 vyplýva, že Komisia odmietla zapísať zariadenie dotknuté vo veci samej do zoznamu zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87, ako aj predbežné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených tomuto zariadeniu, ktoré bolo osobitne označené individuálnym identifikačným kódom („CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05“) v bode C prílohy I k tomuto rozhodnutiu.

65 Uvedené rozhodnutie sa tak dotýkalo spoločnosti Vítkovice Steel z dôvodu jej určitých osobitných vlastností alebo skutkových okolností, ktoré ju odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ju individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (pozri analogicky rozsudok z 25. júla 2018, Georgsmarienhütte a i., C-135/16, EU:C:2018:582, bod 31, ako aj citovanú judikatúru).

66 Za týchto podmienok treba dospieť k záveru, že Vítkovice Steel mala nepochybne aktívnu legitimáciu na podanie žaloby o neplatnosť proti rozhodnutiu 2013/448 na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Keďže Vítkovice Steel nepodala žalobu v tomto zmysle, toto rozhodnutie nadobudlo voči nej právoplatnosť. Preto požiadavky právnej istoty vedú k záveru, že konečnú povahu uvedeného rozhodnutia už nemožno spochybniť v rámci konania pred vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, body 17 a 18, ako aj z 25. júla 2018, Georgsmarienhütte a i., C-135/16, EU:C:2018:582, bod 15).

67 V dôsledku toho sú tretia a štvrtá otázka neprípustné.

O prvej, druhej a šiestej otázke

68 Z vyššie uvedeného vyplýva, že nie je potrebné odpovedať na prvú, druhú a šiestu otázku, keďže bez ohľadu na to, ako by boli zodpovedané, nemôžu mať vplyv na výsledok sporu vo veci samej, pretože rozhodnutie 2013/448, ktorého platnosť už Vítkovice Steel nemôže spochybniť, bráni bezodplatnému prideleniu emisných kvót zariadeniu dotknutému vo veci samej.

O trovách

69 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 1 a článok 1 ods. 2 tretí pododsek rozhodnutia Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že neumožňujú prideliť zariadeniu dotknutému vo veci samej bezodplatné kvóty na základe referenčného produktu „horúci kov“ na základe novej žiadosti Českej republiky, hoci dvojité započítanie emisií a dvojité pridelenie kvót sú vylúčené.

Podpisy